

אסיר בעל סיכון גבוה לבריחה (אסיר סג"ב)

בהתאם לפקודת הנציבות של שב"ס קיימת שונות בין האסירים ביחס לרמת הסיכון הנשקפת מהם לבריחה מבית הסוהר בו הם מוחזקים. שב"ס מייחס חשיבות לאיתור אסירים אשר בהסתמך על עברם, התנהגותם, סוג עבירתם, מידע מודיעיני ואחר קיים סיכון גבוה לבריחתם ממשמורת חוקית. עו"ד אסף דוק מסביר מהו אסיר סג"ב ומפרט על תנאי החזקתו בשב"ס.

אסיר בעל סיכון גבוה לבריחה (אסיר סג"ב)

הגדרת אסיר כסג"ב נקבעת כבר בשלב המיון ובהמשך במהלך מאסרו, זאת בהתאם לפקודת הנציבות של שב"ס (פקודה 04.09.00).

סיווגו של האסיר לקטגוריה או שינוי סיווגו על-ידי משטרת ישראל, משמש כלי עזר חשוב אך לא בלעדי, בהגדרת או הסרת הגדרת אסיר כסג"ב.

הגדרת אסיר כסג"ב עשויה להשתנות במהלך המאסר בעקבות אירועים שונים, מידע חדש, שינויים שחלו באסיר. אם בוטלה הגדרת האסיר כסג"ב, יש להתייחס אליו כאל כל אסיר אחר.

מקום החזקה: האסיר לא יוחזק בבית הסוהר בדירוג ביטחון מזערי אלא בבית סוהר בדירוג ביטחון בינוני או מירבי.

חופשות: אסיר המוגדר כסג"ב לא יצא לחופשות.

תנועה בבית הסוהר: האסיר יוגבל בתנועותיו בבית הסוהר, והוא לא יורשה לצאת ממבנה המגורים לאזורים בבית הסוהר שאינם מאובטחים.

תנועה מחוץ לבית הסוהר: הוצאת האסיר מחוץ לבית הסוהר תעשה בליווי בלבד, כאשר האסיר יהיה כבול לסוהר המלווה, סדרי הביטחון מפורטים בנוהלי מנהל ביטחון והאסיר בנושא.

במסגרת עדכון פרופיל האסיר, **אחת לחצי שנה**, ייבדק גם אם יש מקום להמשיך ולהגדיר את האסיר כסג"ב.